

Rapport

Datum: 20 september 2007
Rapportnummer: 2007/197

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda over het jaar 2004 een indexering heeft toegepast op de kinderalimentatie.

Verder klaagt verzoeker erover dat het LBIO in de periode augustus 2006 tot februari 2007:

niet voldoende heeft onderzocht of er een betalingsachterstand was, voordat het LBIO tot inning overging;

niet voldoende informatie aan verzoeker heeft verstrekt over inningen en betalingsoverzichten.

Beoordeling

Algemeen

1. Bij beschikking van de Rechtbank Den Haag van 17 november 2003 werd bepaald dat verzoeker maandelijks een bedrag van € 600 aan zijn ex-echtgenote moest betalen ten behoeve van zijn kinderen M. en S. Deze beschikking werd op 22 april 2004 ingeschreven in het register van de burgerlijke stand van Den Haag.
2. Op 7 juli 2006 verzocht de ex-echtgenote van verzoeker het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) om de inning van de kinderalimentatie over te nemen. De ex-echtgenote deelde het LBIO mee dat er sprake was van een achterstand in de betalingen vanaf juni 2006. Tevens gaf de ex-echtgenote aan dat verzoeker de jaarlijkse verhogingen door de wettelijke indexering niet voldeed.
3. Bij brief van 17 augustus 2006 verzocht het LBIO verzoeker om het eventueel achterstallige bedrag alsnog rechtstreeks aan verzoekers ex-echtgenote over te maken. Het LBIO deelde verzoeker verder mee dat de bewijsstukken van zijn betalingen binnen 21 dagen aan het LBIO verstuurd moesten zijn. Als verzoeker hiermee afdoende zou aantonen dat hij aan zijn betalingsverplichting had voldaan, dan zou het LBIO het verzoek tot overname van de inning afwijzen. Indien de stukken niet binnen de gestelde termijn werden ontvangen, dan zou het LBIO overgaan tot inning. Ook liet het LBIO verzoeker weten dat de kosten die verbonden zijn aan het innen in dat geval voor rekening van verzoeker waren. Bij brief van 8 september 2006 liet het LBIO aan verzoeker weten de inning van de onderhoudsbijdrage te hebben overgenomen, nu verzoeker niet had aangetoond aan zijn betalingsverplichtingen te hebben voldaan.
4. Bij brief van 19 september 2006 liet het LBIO aan verzoeker weten dat uit het door verzoeker toegezonden e-mailbericht van 8 februari 2005 van verzoekers ex-echtgenote

niet kon worden opgemaakt dat het indexeringspercentage over 2005 niet mee berekend hoefde te worden met de indexering over 2006.

5. Bij brieven van 20 en 28 oktober 2006 klaagde verzoeker bij het LBIO over de hoogte van de alimentatie, over de indexering, over de wijze waarop het LBIO onderzoek had gedaan naar de betalingsachterstand en over het loonbeslag dat het LBIO had gelegd op verzoekers salaris. Het LBIO verklaarde de klachten niet gegrond.

6. Verzoeker was het deels niet eens met de wijze waarop zijn klachten waren afgedaan en wendde zich bij brief van 19 december 2006 tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman opende op 5 maart 2007 een onderzoek naar de hiervoor genoemde klachten.

I. Ten aanzien van de indexering over het jaar 2004

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het LBIO over het jaar 2004 een indexering heeft toegepast op de kinderalimentatie. Volgens verzoeker heeft zijn ex-echtgenote nooit om indexering over het jaar 2004 gevraagd. Bovendien is verzoeker van mening dat nu de echtscheiding op 22 april 2004 is ingeschreven in het register van de burgerlijke stand van de gemeente Den Haag, er geen indexering toegepast kon worden. Indexering geschiedt per 1 januari van elk jaar en aangezien op 1 januari 2004 de echtscheiding nog niet was ingeschreven in het register, kon er over 2004 geen indexering worden toegepast.

2. In zijn reactie van 13 maart 2007 liet de directeur van het LBIO weten dit klachtonderdeel niet gegrond te achten. De directeur schreef:

"De bijdrage die (verzoeker; N.o.) voor zijn dochters dient te betalen is vastgelegd in de rechterlijke uitspraak van 17 november 2003. In de beschikking staat wat betreft de ingangsdatum van de bijdrage dat (verzoeker; N.o.) met ingang van de dag dat de beschikking van ontbinding van het huwelijk zal zijn ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand (...) zal betalen een bedrag van € 300,- per maand, per kind. (...) In casu heeft de rechter de indexering niet uitgesloten over het jaar 2004. Tevens is er geen sprake van een overeenkomst tussen (de ex-echtgenote van verzoeker en verzoeker; N.o.) over uitsluiting van de indexering over het jaar 2004. In de brief (van verzoekers ex-echtgenote; N.o.) waarin zij verzocht de inning inzake de kinderalimentatie over te nemen, bij mijn bureau ontvangen op 14 juli 2006, geeft zij aan dat (verzoeker; N.o.) 'gewoon de alimentatie van de beschikking incl. index moet betalen'."

Verder verwees de directeur naar een arrest van de Hoge Raad van 29 november 1974 (NJ 1975, 228). In dit arrest was op 23 oktober 1973 door de rechter bepaald dat een man alimentatie moest betalen aan zijn ex-echtgenote, vanaf het tijdstip van inschrijving van het

echtscheidingsvonnis in de registers van de burgerlijke stand. De Hoge Raad overwoog dat, hoewel de inschrijving van de echtscheiding na 1 januari 1974 had plaatsgevonden, de wettelijke indexering mocht worden toegepast. De Hoge Raad oordeelde dat het moment waarop de rechter vonnis wees van doorslaggevende betekenis is en niet het moment van inschrijving. Volgens de directeur van het LBIO betekent dit dat verzoeker over 2004 de indexering is verschuldigd.

3. In zijn reactie van 4 april 2007 liet verzoeker weten dat hij nog steeds van mening is dat het LBIO geen indexering over 2004 mocht berekenen. Volgens verzoeker bleek uit het verzoek van zijn ex-echtgenote niet dat zij om indexering over 2004 vroeg. Op het formulier 'overname inning kinderalimentatie' is noch door verzoekers dochter, noch door de ex-echtgenote van verzoeker aangegeven dat de indexering over 2004 moest worden toegepast. Dit zou volgens verzoeker ook niet blijken uit de brief van 14 juli 2006 van verzoekers ex-echtgenote aan het LBIO. Verzoeker meent dat het LBIO willekeurig is overgegaan tot inning van het alimentatiebedrag. Tot slot voerde verzoeker aan dat het LBIO een uitvoerende instantie is en dat het het LBIO daarom niet is toegestaan om rechterlijke uitspraken te interpreteren.

4. In zijn reactie van 14 mei 2007 aan de Nationale ombudsman liet de directeur van het LBIO weten dat de ex-echtgenote van verzoeker in haar brief van 14 juli 2006 aan het LBIO had laten weten dat verzoeker 'gewoon de alimentatie, inclusief index, moet betalen'. Hieruit maakte het LBIO op dat de indexering over 2004 toegepast moest worden.

5. Bij brief van 6 juni 2007 liet verzoeker aan de Nationale ombudsman weten dat volgens hem het formulier 'overname inning kinderalimentatie' maatgevend is. Het feit dat verzoekers meerderjarige kind op dit formulier niet om indexering heeft gevraagd, zou tot de conclusie moeten leiden dat het LBIO niet de indexering over 2004 had moeten toepassen.

6. In reactie op het toegezonden verslag van bevindingen, liet verzoeker op 29 augustus 2007 aan de Nationale ombudsman weten dat er tussen hem en zijn ex-echtgenote een mondelinge overeenkomst was gesloten, waarin de indexering over 2004 was uitgesloten. Verder wees verzoeker erop dat het LBIO pas in een laat stadium heeft verwezen naar het arrest van de Hoge Raad.

Beoordeling

7. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat bestuursorganen gevolg geven aan rechterlijke uitspraken.

8. Bij beschikking van de Rechtbank van Den Haag van 17 november 2003 is bepaald dat verzoeker maandelijks een bedrag aan zijn ex-echtgenote moet betalen ten behoeve van zijn kinderen M. en S. Op grond van artikel 1:402a Burgerlijk Wetboek (BW, zie

Achtergrond, onder 1.) moet dit bedrag uit de beschikking elk jaar worden verhoogd met de wettelijke indexering.

9. Met de directeur van het LBIO is de Nationale ombudsman van mening dat de indexering over 2004 terecht is toegepast door het LBIO. Door de Hoge Raad is immers bepaald in zijn arrest van 23 oktober 1973 dat het moment van het uitspreken van de echtscheiding doorslaggevend is voor de vraag vanaf welk tijdstip de indexering kan worden toegepast. Nu de rechtbank in het geval van verzoeker op 17 november 2003 de echtscheiding heeft uitgesproken, mocht het LBIO de indexering over 2004 toepassen.

10. De Nationale ombudsman kan verzoeker niet volgen in zijn standpunt dat zijn ex-echtgenote niet om indexering had gevraagd. In haar brief aan het LBIO, welke het LBIO op 14 juli 2006 ontving, verzocht verzoekers ex-echtgenote om de inning over te nemen, inclusief de indexering. Anders dan verzoeker meent, is de Nationale ombudsman van mening dat hiermee voldoende is komen vast te staan dat verzoekers ex-echtgenote wilde dat het LBIO de indexering over 2004 zou toepassen. Verzoeker heeft bovendien niet aannemelijk kunnen maken dat er een mondelinge overeenkomst was tussen hem en zijn ex-echtgenote waarbij de indexering over 2004 was uitgesloten. Het LBIO heeft niet gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Wel merkt de Nationale ombudsman nog op dat het een hoop onduidelijkheid bij verzoeker had kunnen weghalen als het LBIO op het moment dat verzoeker de indexering in twijfel trok, had gerefereerd aan het arrest van de Hoge Raad. Hiermee was (verdere) discussie over dit onderwerp voorkomen.

II. Ten aanzien van het onvoldoende onderzoeken of er een betalingsachterstand was

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het LBIO onvoldoende heeft onderzocht of hij een betalingsachterstand had in het betalen van de kinderalimentatie. Volgens verzoeker had hij bij brieven van 7 september 2006 en 29 september 2006 voldoende aannemelijk weten te maken dat er geen sprake was van een betalingsachterstand.

2. In zijn reactie van 13 maart 2007 liet de directeur van het LBIO aan de Nationale ombudsman weten dat verzoekers ex-echtgenote in augustus 2006 het LBIO had verzocht de inning van de kinderalimentatie over te nemen, nu er volgens haar een achterstand was ontstaan. Het ging om een achterstand die was ontstaan doordat verzoeker geen indexering over 2004 en 2006 had betaald en doordat verzoeker minder alimentatie overmaakte, aangezien hij niet langer een bepaalde belastingaftrek kon toepassen. Hierop

werd door het LBIO aan verzoeker op 17 augustus 2006 medegedeeld dat hij het eventueel achterstallige bedrag aan kinderalimentatie diende over te maken aan zijn ex-echtgenote. Verzoeker diende dit bedrag voor 7 september 2006 te hebben betaald. Tevens diende verzoeker de bewijzen van betalingen binnen 21 dagen aan het LBIO te zenden. Volgens de directeur had verzoeker nagelaten om binnen de gestelde periode betalingsbewijzen over te leggen, waarop het LBIO, conform de wettelijke bepalingen, de inning had overgenomen. Verder liet de directeur van het LBIO weten dat de alimentatiegerechtigde, gelet op de tekst van artikel 1:408, lid 4 BW (zie Achtergrond, onder 1.), enkel aannemelijk hoeft te maken dat de alimentatieplichtige in een periode van zes maanden voorafgaand aan het verzoek tot overname van de inning tekort is geschoten ten aanzien van één periodieke betaling. Nadat verzoeker was aangeschreven werden er binnen de gestelde termijn van 21 dagen geen betalingsbewijzen overgelegd en werd de inning overgenomen. Omdat verzoeker niet aan het LBIO betaalde, maar rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote, legde het LBIO loonbeslag. De directeur achtte de klacht van verzoeker niet gegrond.

3. Op 31 augustus 2006 ontving het LBIO van verzoekers ex-echtgenote een brief waarin zij meedeelde dat zij over de maand augustus 2006 betalingen van verzoeker had ontvangen. Het ging om een bedrag van € 550.

4. Op 4 september 2006 ontving het LBIO een op 31 augustus 2006 gedateerde brief van verzoeker, waarin hij meedeelde een advocaat te zullen raadplegen en dat het daarom voor verzoeker niet mogelijk was om eerder dan 7 september 2006 een reactie te geven.

5. Op 11 september 2006 ontving het LBIO een op 7 september 2006 gedateerde brief van verzoeker, waarin verzoeker geen betaalbewijzen overlegde, maar stelde dat hij (ook) over 2005 geen indexering hoefde te betalen. Als bewijsstuk legde verzoeker een e-mailbericht van zijn ex-echtgenote over waarin stond dat zij de indexering over 2005 '*zal laten gaan*'.

6. Op 8 september 2006 liet het LBIO aan verzoeker weten dat de inning van de kinderalimentatie door het LBIO was overgenomen.

7. In reactie op verzoekers brief van 7 september 2006 liet het LBIO op 19 september 2006 aan verzoeker weten dat uit het door verzoeker meegezonden e-mailbericht van zijn ex-echtgenote, waarin zij schrijft dat verzoeker over 2005 geen indexering hoeft te betalen, niet kon worden opgemaakt dat verzoekers ex-echtgenote niet wilde dat het indexeringspercentage over 2005 niet meegerekend zou worden voor het bepalen van het alimentatiebedrag over 2006.

8. In zijn brief van 29 september 2006 aan het LBIO gaf verzoeker aan dat hij onder protest betalingen had verricht. Bij deze brief waren betaalbewijzen over de maanden juni tot september 2006 gevoegd. Verzoeker had de betalingen rechtstreeks overgemaakt op de rekening van zijn ex-echtgenote en had niet aan het LBIO betaald. De betalingen waren

verricht op 1 augustus 2006, 2 augustus 2006, 8 september 2006 en 25 september 2006.

9. Op 6 oktober 2006 liet het LBIO aan verzoeker weten dat de betalingen die hij aantoonde via internetbewijzen onder voorbehoud werden geaccepteerd. Wel bleef de inning door het LBIO in stand.

10. Bij brief van 4 april 2007 liet verzoeker in reactie op het standpunt van de directeur van het LBIO van 13 maart 2007 weten dat hij nog steeds van mening was dat het LBIO niet tot inning had mogen overgaan. Verzoeker voerde hiervoor aan dat het LBIO in zijn brief van 17 augustus 2006 stelt dat er geen alimentatie was betaald over de maand augustus. Volgens verzoeker was deze informatie letterlijk overgenomen van het formulier 'overname inning kinderalimentatie'. Nu dit formulier door verzoekers ex-echtgenote was ingevuld in juli 2006 en de alimentatie voor augustus 2006 derhalve nog niet was betaald door verzoeker, vond verzoeker het onterecht dat het LBIO ervan uitging dat er over de maand augustus 2006 een betalingsachterstand was. Volgens verzoeker had het LBIO verzuimd om na te gaan of hij over de maand augustus 2006 alimentatie betaald had.

11. De directeur van het LBIO liet in zijn reactie van 14 mei 2007 aan de Nationale ombudsman weten dat begin augustus 2006 het verzoek tot overname van de inning van de kinderalimentatie compleet was. Volgens het LBIO had verzoekers ex-echtgenote niet gemeld dat verzoeker alimentatie had betaald over de maand augustus 2006. Verder gaf de directeur van het LBIO aan dat verzoeker in de brief van 17 augustus 2006 erop was gewezen dat de achterstand berekend werd op basis van de het LBIO bekende gegevens en dat verzoeker diende aan te tonen dat er wel betalingen waren verricht.

12. In reactie op het toegezonden verslag van bevindingen, liet verzoeker op 29 augustus 2007 aan de Nationale ombudsman weten dat de aanvankelijke vordering van het LBIO uitging van een achterstand tot en met juli 2006. Volgens verzoeker ging het LBIO er vervolgens ten onrechte vanuit dat er ook over de maand augustus 2006 een achterstand was. Verzoeker was het met deze handelswijze niet eens.

Beoordeling

13. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Dit brengt met zich mee dat medewerkers van het LBIO voordat zij overgaan tot de overname van de inning van kinderalimentatie, zich ervan vergewissen dat zij in het bezit zijn van deze relevante informatie en door partijen aangedragen argumenten op juistheid hebben bestudeerd.

14. Verzoekers ex-echtgenote heeft aannemelijk kunnen maken dat er sprake was van een betalingsachterstand in de alimentatie. Deze achterstand was ontstaan omdat verzoeker niet de indexering over 2004 en 2006 had betaald en omdat verzoeker gedurende de

laatste twee maanden een korting in de alimentatie had toegepast, omdat hij niet langer een bepaalde belastingaftrek kon toepassen. Door het LBIO is aan verzoeker de mogelijkheid gegeven om binnen 21 dagen betaalbewijzen over te leggen waaruit zou blijken dat er geen sprake was van een achterstand. Verzoeker heeft deze betaalbewijzen niet overgelegd binnen deze 21 dagen. Wel liet verzoeker voor het einde van deze periode aan het LBIO weten dat hij een advocaat zou raadplegen en dat hij daardoor niet in staat was om binnen de gegeven termijn aan te tonen dat er geen sprake was van een achterstand. Het LBIO is echter voorbijgegaan aan deze mededeling en heeft op 8 september 2006 de inning overgenomen, terwijl uit verzoekers reactie had kunnen worden opgemaakt dat er nog een nadere reactie zou volgen. Dit is in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking, omdat van het LBIO verwacht had mogen worden dat het in ieder geval nog bij verzoeker had nagevraagd of deze informatie van de advocaat nog op korte termijn zou worden verschaft. Hetgeen door verzoeker onder II.12 naar voren is gebracht, doet hier niks aan af.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

Wel meent de Nationale ombudsman dat het LBIO niet had hoeven wachten met het overnemen van de inning totdat verzoeker op 29 september 2006 betaalbewijzen heeft overgelegd. Dit was namelijk drie weken na de termijn die door het LBIO aan verzoeker was gegeven om aan te tonen dat er geen achterstand was in de betaling. Bovendien bleek niet uit de betaalbewijzen dat er géén achterstand meer was.

Overigens bevreemdt het de Nationale ombudsman dat het LBIO het indexeringspercentage over 2005 heeft toegepast om het alimentatiebedrag over 2006 te bepalen. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had het percentage over 2005 niet mee mogen worden genomen bij de berekening over de hoogte van het alimentatiebedrag van 2006. Uit het e-mailbericht van verzoekers ex-echtgenote volgt dat zij geen aanspraak wenste te maken op de indexering van 2005. Hieruit dient te worden afgeleid dat dit ook betekent dat het indexeringspercentage van 2005 niet wordt meegenomen in de berekening over 2006.

III. Ten aanzien van het niet voldoende verstrekken van informatie door het LBIO

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat het LBIO hem onvoldoende en niet tijdig heeft geïnformeerd over inningen en betalingsoverzichten. Verzoeker klaagt er met name over dat het LBIO zonder nadere aankondiging is overgegaan tot het leggen van loonbeslag en dat verzoekers werkgever hem hier eerder van op de hoogte bracht dan het LBIO.

2.1. De directeur van het LBIO liet in zijn reactie van 13 maart 2007 weten dat bij brief van 17 augustus 2006 aan verzoeker is uitgelegd hoe de verdere procedure zou verlopen. Ook

zat bij de brief van 17 augustus 2006 een informatieblad waarop uitgebreide informatie werd gegeven over rol en de werkwijze van het LBIO. Verder schreef de directeur van het LBIO:

"De informatieverstrekking in dit dossier overziend kom ik tot de conclusie dat verzoeker voldoende is geïnformeerd omtrent inningen en betalingsoverzichten. Expliciet is aangegeven dat indien betaling bij mijn bureau uitbleef *zonder verdere aankondiging* zou worden overgegaan tot incassomaatregelen. Verder is op argumenten van verzoeker voldoende ingegaan in brieven. Om saldoverklaringen heeft verzoeker niet verzocht, immers het verschil van mening ging over indexering en verrekenen van bedragen. In het geval een klant verzoekt om een overzicht wordt dit uiteraard verstrekt."

2.2. Verder gaf de directeur van het LBIO een overzicht van brieven die door het LBIO waren verstuurd aan verzoeker. Het ging hierbij om de brief van 17 augustus 2006, waarin de overname van de inning werd aangekondigd. Bij brief van 8 september 2006 wees het LBIO verzoeker erop dat de inning door het LBIO was overgenomen. Hierbij werd verzoeker ook gewezen op de beëindigingcriteria.

2.3. In een brief van 19 september 2006 liet het LBIO aan verzoeker weten dat verzoeker betalingsbewijzen diende over te leggen als hij het niet eens was met de hoogte van de vordering van het LBIO. In deze brief gaf het LBIO expliciet aan dat verzoekers ex-echtgenote de achterstand alleen aannemelijk diende te maken en dat het aan verzoeker was om te bewijzen dat er geen achterstand was.

2.4. Op 6 oktober 2006 schreef het LBIO een brief aan verzoeker waarin werd aangegeven dat de door verzoeker overgelegde betalingsbewijzen werden verwerkt. Verzoeker werd er verder nogmaals op gewezen dat de brief van 8 september 2006 van kracht bleef. Omdat verzoeker, ondanks dat hij hier meerdere malen op was geweest, niet aan het LBIO betaalde, werd er door het LBIO in oktober 2006 loonbeslag gelegd. Hier werd verzoeker bij brief van 30 oktober 2006 van op de hoogte gebracht.

2.5. In een brief van 14 november 2006 werd verzoekers klacht afgedaan. Op 5 december 2006 werd verzoeker door het LBIO geïnformeerd dat het loonbeslag was verlaagd.

3. In een brief van 4 april 2007 liet verzoeker als reactie weten het onredelijk te vinden dat het LBIO pas op 30 oktober 2006 aan hem liet weten dat er loonbeslag was gelegd, terwijl het LBIO al op 13 oktober 2006 aan verzoekers werkgever had laten weten dat er loonbeslag werd gelegd. Verder liet verzoeker weten dat het hem niet duidelijk was hoe de vorderingen van het LBIO waren opgebouwd. Ook begreep verzoeker niet waarom hij in oktober 2006 een bedrag van € 102,07 aan opslagkosten moest betalen, terwijl er een achterstand in de alimentatie was van € 2,74.

4. In reactie liet de directeur van het LBIO weten dat verzoeker vanaf het moment dat het LBIO de inning had overgenomen, rechtstreeks aan het LBIO diende te betalen. Het feit dat verzoeker aan zijn ex-echtgenote bleef betalen en niet aan het LBIO en dat verzoeker bovendien geen betalingsbewijzen opstuurde, viel volgens de directeur van het LBIO zijn bureau niet aan te rekenen. Ook liet de directeur van het LBIO weten dat er op 17 november 2006 een saldoverklaring aan verzoeker was verzonden. Op 20 juli 2007 liet een medewerker van het LBIO de Nationale ombudsman weten dat de bedragen van € 102,07 en € 2,74 achterstanden betroffen van de maanden voor oktober 2006.

5. Bij brief van 6 juni 2007 herhaalde verzoeker zijn eerdere standpunt.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

7. In de brief van het LBIO van 17 augustus 2006 aan verzoeker is in een bijlage de werkwijze van het LBIO uitgebreid toegelicht. Ook is verzoeker er in brieven op gewezen dat - wanneer hij niet tijdig zou betalen - het LBIO zonder nadere aankondiging over zou gaan tot het leggen van loonbeslag. Verzoeker is dus vooraf geïnformeerd over de mogelijkheid dat er zonder nadere toelichting loonbeslag kon worden gelegd. De Nationale ombudsman acht het begrijpelijk dat het LBIO de betalingsplichtige niet op voorhand meedeelt wanneer het loonbeslag wordt gelegd. Dit kan immers gevolgen hebben voor de effectiviteit van het te leggen beslag. Het LBIO stelde verzoeker zeventien dagen na het verzoek aan verzoekers werkgever om beslag te leggen op verzoekers loon met een brief van het in de tussentijd gelegde beslag op de hoogte. De Nationale ombudsman acht deze termijn niet onredelijk lang, zeker niet nu is gebleken dat verzoekers werkgever op 27 oktober 2006 het LBIO heeft laten weten dat zij het gevorderde bedrag op verzoekers loon zou inhouden. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het LBIO op actieve en adequate wijze verzoeker heeft geïnformeerd over het gelegde beslag. Dat verzoekers werkgever telkens eerder was met het informeren van verzoeker dan het LBIO, doet hier niets aan af.

8. Verder is uit het onderzoek van de Nationale ombudsman naar voren gekomen dat het LBIO verzoekers brieven heeft beantwoord en in die brieven op verschillende momenten uitleg heeft gegeven over de stand van zaken. De Nationale ombudsman kan de directeur van het LBIO volgen in zijn standpunt dat verzoeker nooit om een overzicht van betalingen heeft gevraagd en dat er daarom ook geen overzichten zijn verstuurd tijdens de inning. In een eerder rapport van de Nationale ombudsman (2004/486) heeft de Nationale ombudsman geoordeeld dat het te billijken is dat het LBIO betrokkenen niet uit eigen beweging informeert over de voortgang, maar slechts wanneer daar om wordt verzocht. Het LBIO heeft niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate

informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van LBIO te Gouda, is

gegrond ten aanzien van het onvoldoende onderzoeken of er een betalingsachterstand was, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving;

niet gegrond ten aanzien van:

- de indexering van 2004;
- het niet voldoende verstrekken van informatie.

Onderzoek

Op 19 december 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te Alphen aan den Rijn, met een klacht over een gedraging van het LBIO te Gouda.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman van 19 december 2006, met bijlagen.

Intakegesprek met verzoeker van 2 februari 2007.

Openingsbrieven van de Nationale ombudsman van 5 maart 2007.

Standpunt van de directeur van het LBIO van 13 maart 2007, met bijlagen.

Reactie van verzoeker van 4 april 2007.

Nadere reactie van de directeur van het LBIO van 14 mei 2007, met bijlagen.

Nadere reactie van verzoeker van 6 juni 2007.

E-mailbericht van het LBIO aan medewerker Bureau Nationale ombudsman van 20 juli 2007.

Telefonische informatie van het LBIO aan een medewerker van Bureau Nationale ombudsman van 23 juli 2007.

Reactie van verzoeker van 29 augustus 2007 op het verslag van bevindingen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

1. Artikel 1:402a, lid 1 en 5

"1. De bij rechterlijke uitspraak of bij overeenkomst vastgestelde bedragen voor levensonderhoud worden jaarlijks van rechtswege gewijzigd met een door Onze Minister van Justitie vast te stellen percentage, dat, behoudens het bepaalde in het derde en vierde lid, overeenkomt met het procentuele verschil tussen het indexcijfer der lonen per 30 september van enig jaar en het overeenkomstige indexcijfer in het voorafgaande jaar.

5. De wijziging van rechtswege kan bij rechterlijke uitspraak of bij overeenkomst geheel of voor een bepaalde tijdsduur worden uitgesloten. Daarbij kan tevens worden bepaald dat en op welke wijze het bedrag voor levensonderhoud anders dan van rechtswege periodiek zal worden gewijzigd."

2. Artikel 1:408, lid 4 en 5

"4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. De raad wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief."